



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

XLIV. Publicatio literarum Processus die Cœnæ Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

medios fructus
beneficiorum Ecclesiae Beneventanae, in
reparationem d. Ecclesiae conver-
tendos esse.

Confirmatio
præd. Constitu-
tionis; cum
ejusdem la-
tiori declara-
tione.

Clausulae pe-
culiare.

Constitutionem ab eo editam favore Ecclesiae, & Civitatis Beneventanae, sub Datum Mantua anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadragesimo quinquagesimo nono Nonis Septembris Pontificatus sui Anno Secundo, inter cetera statuit, disposuit, & decretivit, quod omnes primi mediæ fructus beneficiorum Ecclesiastico-rum pro tempore vacantium Ecclesia Beneventana (cujus adhuc Archiepiscopus existimus) qui a pro tempore existente Archiepiscopo Beneventano percepiebantur, in reparationem, fabricam, & augmentationem dictæ Ecclesie Beneventana juxta ejusdem pro tempore existentis Archiepiscopi, ac unius ejusdem Ecclesiae Beneventana Canonici arbitrium converti-debant.

S. 2. Nos considerantes præfatam Pii Prædecessoris Constitutionem, commodum, utilitatem, & incrementum præfatae Ecclesie Beneventana summopere concernere, ac cupientes illam perpetuis futuris temporibus semper, & inviolabiliter observari, ac Pii Prædecessoris præfati Constitutionis defuper edita hujusmodi tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex amera scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, dispositionem, & decretum hujusmodi comprehendere omnia beneficia Ecclesiastica, tam collationis Archiepiscopi, quam Capituli, & Canonicorum dictæ Ecclesie Beneventanae, vel Abbatis de Paduli nuncupati, aut alterius cuiuscumque inferioris Collatoris pro tempore existentium, ad eis conferenda cessionibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis; non tamen beneficia Ecclesiastica dispositio-ni Apostolicae reservata, vel affecta, dicta Apostolica auctoritate declaramus.

S. 3. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quovis alio defectu, quantumvis magno, inex cogitato, & substanciali, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resulantे, ac quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate Nostra hujusmodi, aut aliis superioris expressis relatis in literis alibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel aduersus illas restitutions in integrum, aperitionis oris, reductionis ad vim, & terminos juris, aut aliud quocumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium im petrari, seu quomodolibet concessio, aut imperato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, & limitationibus pro tempore quomodolibet faciens comprehendendi, sed semper ab illis acceptas, ac perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suoq[ue] plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicutque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quocumque Judices etiam Sanctæ Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Lætere Legatos, & Sedis Apostolicae Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eo-

rum cuilibet in quocumque iudicio, & in quavis instantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debe-re; ac quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contige rit attentari, irritum, & inane decernimus.

S. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellaria Apostolica regula de jure quæsto non tollendo, necnon etiam in Synodalibus, universalibus, & provincialibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus, aliquæ Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictæ Ecclesie Beneventana Statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robora-tis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis etiam Motu, & de Apostolica potestatis plenitude similibus, ac cum quibusvis etiam deroga-toriarum derogatoriis, aliusque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, ac aliis decretis concessis, ac etiam plures approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, declarationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei austri temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumperet indignationem Omnipotenti Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigefimo quinto Nono Kalendas Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

Publicantur literæ Processus die Cœnæ Domini.

Similes literæ publicatæ fuerunt ab Inn. XIII. Constat. ed. 1722. April. 9. P. 1. Et a Clem. XI. Conf. ed. 1701. Mart. 24. P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS.
Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cum in omni Christianæ Reipubli-cale pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneric officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime eluet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurant in unitatem Fidei, & agnitionis Filii Dei in Virum perfectum, neque se in hujus vita Societate, & communione lèdant, aut inter se alteri alteri offendit, præbeant, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub CHRISTO capite, ejusque in Terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiae unitas dimanat, augantur in adificationem,

atque

atque ita divina gratia adjutrice, sic praesentis vita quiete gaudent, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices Praedecessores nostri hodiernae die, quæ Anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria Justitiae arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, cui nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & Justitiam, Deo auctore tueri, vetustum, & solemnum hunc morem sequentes.

Excommunicantur Hæretici omnes, eis credentes, eorum defensores, & libros ipsorum legentes.

Necnon appellantes ad futurum Concilium.

Pariter Piatræ discurrentes Mare ditionis Ecclesiæ Romanae.

Item furientes bona Christianorum, quorum Naves tempestate jactata fuerint.

Deinceps novas Gabellæ imponentes.

Falsarij patiter literarum Apostolicarum.

cis, seu Vice-Cancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hereticos per nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica Instrumenta, lignanina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statutis Romanæ Reipublicæ concorrentibus in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant, non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis personis, & Sedem prædictam haec tenus concessis de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impudentes, seu invadentes eos, qui virtus, seu alia ad usum Romanæ Curiae necessaria adducunt, ac etiam eos qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, præminentia, conditionis, & status, etiam si Pontificali, vel Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Necnon
impudentes,
ne virtus
ad Rom. Cu-
riam ad-
ducantur.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui Jurisdictionem ordinariam, vel delegatam a nobis, vel nostris Judicibus non habentes illam sibi temere vindicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Item ali-
quid per-
trantes ad-
verius ve-
niens ad
Sedem Apo-
stoli.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedis Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diocesis, Territoris, Terris, seu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, vel favorem.

Sive ad-
verius Car-
diniales,
aliisque Ec-
clesiastica di-
gnitate ful-
gentes.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, personas Ecclesiasticas quacumque, vel Seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia profuentes, aut procurantes, negotiorumque Gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotios deputatos, occasione Caufarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quomodo perciunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur cujuscumque præminentia, & dignitatis fuerint.

Vel adver-
sus recurren-
tes ad Rom.
Curiam in-
per eorum
causis.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam Seculares cujuscumque dignitatis, qui prætententes frivolum quandam appellationem a gravamine, vel futura executione Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, tam graviam, quam justitiam conceruentum, necnon

Necnon
omnes a Se-
dis Apo-
stoli Decre-
tis ad Laicalem po-
tentiam re-
currentes,
sive literar.
Apostolicar.

Deferen-
tes etiam bel-
lica instru-
menta ad
Christiani
nominis ho-
stes.

citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Presidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicae Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & qua pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias Sæculares, & Laicalem potestatem recurrunt, & ab ea, instantे etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellations hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitions, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive alia simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi Literarum, & Processuum executione, Instrumenta, vel acta conficeret, aut confecta Parti, cuius interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, seu eorum Agentes, Confanguineos, Affines, Familiares, Notarios, Executores, & Subexecutores literarum, citationum, Monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatis, locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, conciunt, & comminuantur, per se, vel alium, seu alios publice, vel occulte, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrant, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel alias apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

Omnes pariter causas spirituales a iudicibus Ecclesiasticis ad se avocantes.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quocumque qui per se, vel alios auctoritate propria ac de facto, quacumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiæ, & Decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumque cursum, & audiencem, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tamquam Judices interponunt; quive Partes astrictæ, quæ illas committi fecerunt, & faciunt ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, ad faciendum, vel consentiendum eis contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & penitentiis in illis contentis absolvit, per statutum, vel alias compellunt, vel exequutionem Literarum Apostolicarum, seu Executorialium, Processuum, ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentia prohibenda, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informando, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplications hujusmodi coram nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiam si talia commitentes fuerint Praesidentes Cancelliarum, Consiliorum, Parliamentorum, Cancellarii, Vice-Cancellarii, Consiliarii Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum Sæcularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

§. 14. Quive eorum prætensione officio, vel ad Instantiam Partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiistarum quorumcumque coram se

ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte quovis quæsto colore, necnon qui Statuta, Ordinationes, Constitutiones, Pragmaticas, seu quavis alia Decreta in genere, vel in specie ex quavis causa, ex quovis quæsto colore, ac etiam prætextu coiusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, sed nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiistarum Juribus quomodolibet directe, vel indirecte tacite, & expresse præjudicatur.

§. 15. Necnon, qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos Ordinarios quomodolibet hac de causa, directe, vel indirecte carcerando, vel molestando eorum Agentes, Procuratores, Familiares, necnon Confanguineos, & Affines, aut alias impediunt quominus sua Jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sac. Constitutiones Ecclesiasticae, & Decreta Conciliorum Generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinarios, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcumque sententias, & Decreta, aut alias fori Ecclesiastici Judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias Sæculares recurrent, & ab illis prohibitions, & mandata, etiam poenalia, Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

§. 16. Quive Jurisdictiones, seu fructus, redditus, & prouentus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quoscumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiistarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

§. 17. Quive Collectas, Decimas, Talleas, præstantias, & alia Onera Clericis, Prælatis, & aliis Personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiistarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expresa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam a sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alios, directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præminentis, dignitatibus, ordinis, conditionis, aut status, etiam si Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duxes, Comites, Barones, & alii Potestatus quicunque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes Decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranenis novissime celebrato, quam alii Consilii Generalibus edita, cum censuris, & penitentiis in eis contentis.

§. 18. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interpolentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra Personas Ecclesiasticas, illas processan-

do,

ANNO
1725.
& quoque
paço Ecclæ-
siarum juri-
bus præjudi-
cant.

Omnesque
impedites
quominus
Ecclæsiastici
Prælati fia
jurisdictione
utantur.

Usurpantes
etiam redditus
Ecclæsiasticorum.

Necnon one-
ra personis
Ecclæsiasti-
cis, eorum
que bonis
imponentes.

Item omnes
contra per-
sonas Ecclæ-
siasticas sen-
tentias pro-
ferentes, vel
exequentes.

do, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctorum Sedis Apostolicae licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiam talia committentes fuerint consiliarii, Senatores, Praesidentes, Cancellarii, Vice-Cancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Denique invadentes, aut perturbantes loca quaecumque ad Rom Eccles. pertinentia.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere presumperint, in totum, vel in partem, Alman Urbem, Regnum Siciliae, Insulas Sardiniae, & Corsicae, Terras citra Pharam, Patrimonium B. Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venassinum, Sabinem, Marchia Anconitanam, Massa Trabariae, Romandiola, Campaniae, & Maritimae Provincias, illarumque Terras, & Loca, & Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Casenam, Ariminum, Beneventum, Perusiam, Avenionem, Civitatem Castelli, Tuderum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & Loca, vel Jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dicasque Romana Ecclesiae mediale, vel immediata subiecta, necnon Supremam Jurisdictionem in illis nobis, & eidem Romana Ecclesiae competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis presumunt, necnon adhaerentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet praestantes.

§. 20. Volentes praesentes nostros Processus, ac omnia, & quocumque his literis contenta, quo usque illi hujusmodi Processus a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publiciter durare, suosque effectus omnino fortiri.

Uique a predictis sententiis, & a quoquam nisi a Rom. Pontifice absolvitur possit.

§. 21. Ceterum a predictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutis, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiae mandatis, & satisfaciendo, cautione praesita, absolvit posse, etiam praetextu quarumvis facultatum, & Indultorum quibuscumque Personis Ecclesiasticis, Secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alias majori dignitate predictis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis Piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellenter fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cuiusvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque Scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Excommunicatur, qui id presumperit.

Statuitur, quid absolvendi perficie prius debeant.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem predictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel alicui absolutionis beneficium impendere de facto presumperint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expediri noverimus, processuri.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quacumque absoluti, etiam solemniter per nos faciendam, predictos excommunicatos sub predictis comprehensos, nisi prius a predictis cum vero proposito ulterius similia non committendi desisterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticae libertatem, ut praefertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmáticas, & Decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus Locis, aut Libris, in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint,

eos non comprehendere, nec eis alter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutiorem, aut quoscumque alios actus contrarios tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in predictis omnibus, & singulis, ac quibuscumque iuribus Sedis Apostolicae, ac S.R.E. undecimque, & quodcumque quæstis, vel quærendis, nullatenus prajudicari posse, aut debere.

§. 24. Non obstantibus privilegiis, Indulgenciis, Indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cuiuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & preminentiae fuerint, etiam ut praefertur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu Locis a predicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdicti non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgenciis, & Indultis hujusmodi, ac de Ordinibus locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac prescriptionibus quantumcumque longissimis, & alii quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros Processus, ac sententias, quo minus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri, quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso infererentur, presentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, ceterisque contraria quibuscumque.

§. 25. Ut vero praesentes nostri Processus ad publicam omnium notitiam facilis deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continent, Valvis Basilicæ S. Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi facient, ut ii, quos Processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem praetendere, aut ignorati allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Insuper, ut Processus ipsi, & praesentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta, eo hanc notoria, quo in plerisque Civilitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & Locorum Ordinariis, & Prelatis ubilibet constitutis, per hac scripta committimus, & in virtute Sanctæ obedientiæ districte praincipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios praesentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam semel in anno, aut si expedire viderint, etiam plures in Ecclesiis suis, dum in eis major Populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidem mentes reducant, nuncient, & declarent. Ceterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi aliquique locorum Ordinarii, & Ecclesiistarum Pralati, necnon Rectores, ceterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri Seculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas Peccatorum Confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum praesentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

§. 26. Volentes earamdem praesentium transcriptis, etiam impressis, Notarii publici manuscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanae

Clausulis
cum derogatoriis pecu-
laribus.

Decernitur
publicatio
predicti Pro-
cessus.

Curiæ, vel alterius personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipfis presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 27. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innovationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auctu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se nonerit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo viii gessimo quinto, IV. Kal. Aprilis Pontificatus nostri Anno Primo.

XLV.

Conceditur Fratribus Prædicatoribus nonnullarum Provinciarum, ut Processionibus Sanctissimi Rosarii, sine Parochi interventu, & licentia Ordinarii, peragere possint.

Clem. XII. Conf. ed. 1733. Apr. 10. P. 3. Confirmantur facultates celebrandi Processiones Sanctissimi Corporis Christi, & Rosarii cum confirmatione & declaratione Brevis Ben. XIII.

Dat. 10. Apr.
1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proeium.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio meritis licet imparibus per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti exortas inter catholicos Antifites, aliasque personas Ecclesiasticas & religiosos viros controversias opportunis rationibus dirimere studemus, sicut in Domino conspicimus salubriter expedire.

Facti exposi-
tio.

§. 1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus Filius Noster Augustinus S. R. E. Cardinalis Hippia nuncupat. Ordinis Fratrum Prædicatorum Administrator Generalis, quod cum in variis dicti Ordinis Provinciis nonnullæ lites cum modo secularium exemplo, circa Procesionem Sanctissimi Rosarii qualibet prima Dominica Mensis Octobris fieri consuetam exortæ fuerint praetendentibus Ordinariis locorum, & Parochis perturbare antiquam (in qua Fratres earumdem Provinciarum reperiuntur) possessionem faciendo dioram Procesionem sine Parochi assistentia, Ordinarii licentia, etiam ingrediendi limites Parochiæ, & allegantibus Jus commune id prohibens, neconon quandam refolutionem Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum anno 1628. emanatam, ac a fel. recor. Urbano PP. VIII. Praedecessore Nostro confirmatam, per quam immemorabilis consuetudo sublata fuit, ipse Augustinus Cardinalis, & Administrator Generalis attento, quod in diversimode, & omnino insuffitens declaratum fuit, ut in posterum ejusmodi inordinationibus, & perturbationibus, quæ ex pia Procesione hujusmodi generantur, finis imponeatur opportune in premisis a Nobis provideiri, & ut infra indulgeri summopere desiderat.

Concessio
prædicta.

§. 2. Nos ipsius Augustini Cardinalis, & Administratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter prorectis benigne inclinati, Fratribus Provinciarum, & Ordinis prædicatorum ut ipsi de cetero memoratam Procesionem Sanctissimi Rosarii qualibet prima Dominica Mensis Octobris ingrediendo limites cuiuscumque Parochiæ, Ordinarii licentia minime requisita, & absque

assistentia Parochi, ac cum omni pompa pergere libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore presentium facultatem concedimus, & impertimur.

§. 3. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sive in præmissis per quocumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si fecis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contraria quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem presentium literarum transumptris, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipfis presentibus haberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Roma apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die X. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVI.

Erigitur Collegium Theologorum in Civitate Cæsenaten, cum quibusdam facultatibus.

Inn. XI/II. Conf. ed. 1722. Aug. 19. P. 2. Erecta fuit Universitas studii generalis in Civ. S. Jacobi de Rem. de Caracas in Ind. Occid. Et hujus Conf. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur in Civit. Camerinenſi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum literarum, & presenti Theologicæ facultatis studia inter Christifideles potissimum in sortem Domini vocatos, ac Nobis, & huic Sanctæ Sedi in temporalibus Subditos opportunis rationibus excitare, & promovere satagimus, ac ut debitus virtuti honor rependatur libenter providemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicae fidei præsidium cognoscimus in Domino expedire.

Preces Magistri Gene-

ralis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonicus Cathedralis Ecclesiæ, ac Universus Clerus Civitatis, & Diocesis Cæsenaten, quod cum in Civitate Cæsenaten, ultra Universitatem studii Generalis dudum inibi vigentem, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philosophia, Logica & Medicina publice docentur, præleguntur duo Collegia, unum nempe Juristarum, & alterum Physicianorum, & Medicorum, quæ ex antiqua Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum concessione privilegio conferendi lauream doctoralis in suis respecti facultatibus fruuntur, ercta reperiuntur, solumque Collegium Theologorum desit; Ipsi Exponentes Sacrae Theologiae studia Ecclesiæ Dei, ac personis Ecclesiasticis in primis necessaria esse animadvertisentes, ejusmodi Collegium Theologorum, quorum sufficiens copia in dicta Civitate nunc habetur, duodecim Doctoribus, seu Magistris constans institui, ipsique Collegio pro majori etiam eorum, & præcipue pauperum, qui dictæ Sacrae Theologiae sedulam operam navaverint, commoditate, personas idoneas ad Doctoratus, seu Magisterii, aliosque gradus in eadem Sacra Theologia pro-

Cause præ-
sentis Ere-
ctionis.

Preces Ca-
pituli Cæ-
senaten.

movendi

ANNO
1725.

Clausula.

Dat. 20. Apr.
1725. An. 1.